

РЕШЕНИЕ № 52

гр. Перник, 07 април 2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на девети март, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря **И.И.** и в присъствието на представител на **Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Румяна Стефанова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д. № 15 по описа за 2011 г.** на Административен съд-Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАПИ).

Образувано е по касационна жалба на **С.Б.В. *****, против решение №844 от 23.12.2010 г. по описа на Районен съд-Перник, постановено по н.а.х.д. №1298/2010 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №1816/07.09.2010 г., издадено от Началник сектор "Пътна полиция"(ПП) при ОД на МВР- Перник, с което на жалбоподателя са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за 1 (един) месец на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) (ред. към 23.08.2010 г.) за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е нищожно, като постановено от незаконен състав. Твърди се още, че обжалваният съдебен акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен при съществени процесуални нарушения свързани с процеса на доказване. Иска се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по същество, чрез отмяна на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание.

Ответникът по жалбата- ОД на МВР- Перник, сектор "ПП", редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура-Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Административен съд- Перник, след като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се и дължи нейното разглеждане по същество.

Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Относно твърдяната от жалбоподателя нищожност на първоинстанционното

решение, поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, визирано в разпоредбата на чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. с ал. 3, т. 3 от НПК, а именно решение, постановено от незаконен състав, настоящият съд намира за неоснователно.

1. Не имало наличие на основание за отвод на съдия по чл.29, ал. 1 и 2 от НПК.

2. Съставът, постановил обжалваното решение е законен - от започването до завършването на съдебното заседание делото е гледано от един и същи съдия, оправомощен от закона да се произнесе и сторил го, с валидно решение.

3. Съгласно разпоредбата на чл. 63 от ЗАНН „районният съдия, в състав само от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение...”.

Във връзка с останалите аргументи изложени в касационната жалба:

Районен съд - Перник въз основа на представените и събрани писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено, че на 23.08.2010 г. в гр. Перник, на път II - 63, в кв. „Проучване” - района преди спортна зала „Миньор”, при ограничение на скоростта от 50 км/ч, валидно за населено място съгласно общото правило на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, Сл. В. управлява МПС- лек автомобил, със скорост от 87 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство трафик радар, като данните от него -дата, час и скорост са показани на водача. На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП.

Вследствие на така установената фактическа обстановка пернишкият районен съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораз давателен акт, които да съставляват основания за неговата отмяна.

Настоящата инстанция не споделя позицията на Районен съд- Перник.

Твърдението на жалбоподателя, че решението е постановено в нарушение на закона, тъй като вмененото му нарушение не е безспорно доказано от административнонаказващия орган в производството пред първата инстанция, а районния съд е извършил процесуални нарушения във връзка с процеса на доказване има своето основание.

Техническото средство, с което нарушението е установено е описано в НП като Трафик Радар ТК.4 №329. Това, че в АУАН същото е обозначено като Трафик Радар ТЯ4В със същия инвентарен номер, не е процесуално нарушение от категорията на съществени, а и чл. 53, ал. 2 от ЗАНН гласи, че „наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. От представената по делото разпечатка от скоростомера, обаче е видно, че нарушението е установено с радар ТК4. Тук вече е налице несъответствие и противоречие между НП и представените от наказващия орган и събрани от първата инстанция доказателства в потвърждаващи вмененото на жалбоподателя нарушение:

Протоколът от оправомощена лаборатория за проверка на средства за измерване, освен че е с неясен текст, доколкото е видно, съдържа описание на два типа скоростомери, преминали последваща проверка - ТК4 и ТЯ4О. От вписаните инвентарни номера личи че №329 е срещу ТЯ4О. Налице е противоречие между разпечатката от скоростомера и протокола от лабораторията. Техническо средство Трафик Радар ТК4 №329, с което се твърди, че нарушението е установено и вписано в НП, не присъства в списъка на преминалите проверка за техническа пригодност скоростомери.

Описаният в АУАН ТЯ4О не кореспондира с разпечатката от ТК4, която следва да потвърди данните относно регистрираното нарушение, и която по смисъла на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП (ред. към 23.08.2010 г.) е веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес.

На следващо място, представеният и приет от първата инстанция като годно

веществено доказателство лист, незаверен и именуван „регистрирани нарушения на максимално разрешената скорост от ТК4" не съдържа данни, които могат да бъдат приети за относими относно вменепото нарушение. Разпоредбата на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП (редакция към 23.08.2010 г.) предполага наличие на определени реквизити, за да бъде приета разпечатката като достоверно веществено доказателство.

Съгласно инструкцията за експлоатация на Трафик Радар ТР 4/ТЯ4О, паметта на техническото средство съдържа регистрирани превишения на ограничението на скоростта, заедно с параметрите на измерване: дата, час, минута и ограничение на скоростта, които данни автоматично се запамятват и *номерирант*, като при нужда могат да се извеждат, като обемът на паметта е не по-малко от 85(ТК4)/240(ТК4О) записа. В представената като доказателство по делото разпечатка от дата 04.11.2010 г., регистрираните на 23.08.2010 г. нарушения са номерирани под номера от 1 до 3. Това обстоятелство не може да се приеме за достоверно дори и условно, тъй като паметта на радара се предполага че съдържа не по-малко от 85/240 записа. За повече от два месеца разлика от датата на установяване на нарушението до датата на издаване на разпечатката, е житейски невъзможно да има само 3 запамятвания и то от началото на номерацията.

Правилото на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, придаващо презумптивна доказателствена стойност на редовно съставените актове по ЗДвП, не може да се използва в противоречие с правилата за водене на административнонаказателното производство, и по-специално с императивното правило на чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. поел. от ЗАНН, съгласно което НП следва да се съдържа и описание на доказателствата, които потвърждават нарушението, които логично следва и да се приложат. В тази връзка, липсата на годното веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес, по смисъла на чл. 189, ал. 7 (ред. към 23.08.2010 г.) е равна на липса на доказателства, които да потвърждават нарушението.

В противен случай, ако за издаване на наказателното постановление за нарушение по ЗДвП е достатъчно описанието на нарушението в АУАН от актосъставителя, се обезсмисля използването на технически средства за установяване на този вид нарушения, данните от които се показват единствено и само на водача. Независимо, че радарът технически не може да регистрира номера на превозното средство, чиято скорост установява, законосъобразно и правилно би било, разпечатката да съдържа регистрационен номер на МПС или посочване на бланков номер на АУАН, за да е ясно какво идентифицира, като не на последно място достоверността и бъде заверена от органа, който я издава.

Административнонаказващият орган при преценката си дали да издаде наказателно постановление се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания, се считат за верни до доказване на обратното. В производството пред съда обаче, тежестта на доказване е за административнонаказващия орган.

Той трябва да докаже всички обстоятелства, защото пред съда АУАН и НП нямат презумптивна доказателствена стойност. Така гласи чл. 14, ал. 2 НПК, чиито разпоредби се прилагат субсидиарно, съгласно правилото на чл. 84 от ЗАНН. В този смисъл е и Постановление №10/1973 г. на Пленума на Върховния съд.

Поради това, настоящият съдебен състав намира, че в производството по издаване на процесното НП, а и пред първата инстанция, не са събрани доказателства, които да установяват по безспорен начин извършването на нарушението.

Касационният състав счита, че не следва да връща делото за ново разглеждане с цел събиране на доказателства и установяване по безспорен начин на фактическата обстановка. Дори и да бъде установена тя пред първата инстанция, това не може да санира незаконосъобразното НП. Същото следва да бъде отменено, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, досежно доказателствата.

Поради това и решението на Районен съд-Перник като неправилно и незаконосъобразно също следва да бъде отменено.

По изложените съображения, **Административен съд- Перник**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №844 от 23.12.2010 г. по описа на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1298/2010 г. като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №1816/07.09.2010 г., издадено от Началник сектор "Пътна полиция" (ПП) при ОД на МВР- Перник, с което на С.Б.В. ***, за нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДВП (ред. към 23.08.2010 г.) и на основание чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДВП (ред. към 23.08.2010 г.), са наложени административни наказания "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 1(един) месец.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/ 2./п/

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/ 2./п/